سوسن بالغیزاده، دکترای تکنولوژی آموزشی

یادگیری موقعیتی یکی از رویکردهای نسبتاً جدید در حوزهٔ یادگیری است که در دههٔ ۱۹۹۰ رواج یافته است. براساس این رویکرد، تدریس باید در محيط واقعى انجام گيرد. اين نظريه همچنين معتقد است، دانش آموزان در محیط خارج از مدرسـه دانش و تجربیاتی کسب میکنند که می تواند در یادگیری آنها در مدرسه اثرگذار باشد. بنابراین، معلم خارج از مدرسه باید از تجربیات و دانش خارج از محیط مدرســهٔ دانش آموزان آگاه باشد. این مقاله به معرفی و تبیین ابعاد این رویکرد میپردازد.

یادگیری موقعیتی نوعی رویکرد آموزشی است که **لاوا**ا و **ونگر**ا در اوایــل ۱۹۹۰ معرفی کردند. این رویکرد پیرو نظریههای **جان دیویی**۳ و **ویگوتسکی**۴ است. براساس این نظریه، یادگیری با شرکت فعال فراگیرندگان در موقعیت عملیی و دارای تعامل پدید می آید. بنابراین، یادگیری به شدت با محیطی که معلم در آن تدریس می کند ارتباط دارد. به این ترتیب که تدریــس باید در محیط واقعی انجام پذیرد. برای مثال، اگــر معلم قصــد دارد در مورد موزههــا آموزش دهد، مکان تدریس باید موزه باشد. اگر در مورد درختان و محیط زیست صحبت می کند، محیط تدریس باید باغ، پارک، جنگل یا هر محیط طبیعی دیگر باشد. بنابراین نظریه، موفقیت تجربیات یادگیری به تعامل اجتماعیی و فعالیتهای جنبشی متکی است. در یادگیری موقعیتی تفکر انتقادی نقش پررنگی دارد، به طوری که دانش آموزان در محیط طبیعی باید باورهای یکدیگر را به چالش بکشند. فعالیت یادگیری همچنین باید با تحرک بدنی همراه باشند. قرار گرفتن در محیط واقعی باعث میشود دانش آموزان محتوای درسی را به

صورت بخشی از دنیای واقعی ببینند. در کلاسهای ســنتی، چون تدریس به صورت انتزاعی ارائه میشود، دانشآموزان کاربرد مطالب را در زندگی روزمرهٔ خود درنمی یابند و همین باعث می شود انگیزهٔ کافی را برای توجه به درس نداشته باشند.

راهكار

یادگیری موقعیتی همیشـه به صورت رسـمی و در قالب محیط آموزشگاهی صورت نمی گیرد، بلکه می تواند به صورتی قصد نشده و غیررسمی، از طریق ارتباطات اجتماعی، در محیطی خارج از کلاس درس نیــز صورت گیرد. از دیدگاه ایــن نظریه، هنگامی که دانش آموزان وارد کلاس می شوند، دانش و تجربیاتی را که از قبل در خارج از محیط مدرسه کسب کردهاند وارد محيط أموزشي ميكنند. اين تجربيات ميتوانند در یادگیری دانش آموزان تأثیر داشته باشند. پس بهتر است معلم قبل از شروع تدریس، در مورد تجربیات دانشآموزان سؤال کند. برای مثال، اگر قرار است در مـورد پرندگان صحبت کند، از دانش آموزان بپرسـد آیا تا به حال به باغوحـش رفتهاند؟ آیا پرندهٔ خانگی دارند؟ چه فیلمهایی در مورد پرندگان تماشا کردهاند؟ و آنها را تشویق کند در مورد تجربیاتشان صحبت کنند. در واقع، ایسن رویکرد می تواند ابزار قدر تمندی در اختیار معلم قرار دهد تا رخدادهای کلاس را با توجه به تجربیات محیطی دانش آموزان تحلیل کند و بر آن اساس شیوهها و راهبردهای تدریس را انتخاب و اجــرا کند. این رویکرد همچنیــن میتواند به معلم کمک کند به علل تشابهات و تفاوتهای رفتارهای دانشآمـوزان در کلاسهای مختلـف پی ببرد، چون دلیل بسیاری از رفتارهای دانش آموزان به تجربیاتی مربوط است که در خارج از مدرسه کسب کردهاند. در واقع، این نظریه مدرسـه را محل آماده شدن برای زندگی نمی داند، بلکه معتقد است مدرسه بخشی از زندگی است.

نقش فناوري

استفاده از فناوری می تواند در ثبت و به اشتراک گذاشتن تجربیاتی که دانشآموزان در محیط واقعی کسب کردهاند کمک مؤثری باشد. برای مثال، از دانشآموزان بخواهید اگر در منزل حیوان خانگی یا گیاهان آپارتمانی دارند، با تلفن همراه و با کمک والدینشان از آنها فیلم بگیرند و در مورد نحوهٔ زندگی حیوان خانگی و همچنین پرورش گیاهان و مراقبتهای آنها توضیح دهند. اگر به موزهای رفتهاند، در مورد آن

گزارش تهیه کنند و در اختیار دیگر دانش آموزان قرار دهند و در مورد آن بحث و تبادل نظر کنند.

یکی از همکاران می گفت اوایل سال تحصیلی گذشته متوجه شده است بسیاری از دانش آموزانش از شهرستانهای متفاوت بودند و غالباً می گفتند که در طول سال تحصیلی (بهخصوص در زمان تعطیلات رسمی) سفرهای کوتاهمدتی به شهرهایشان خواهند داشت. همکارمان از دانش آموزان خواسته بود در سفرهایشان از مناظر طبیعی و جاذبههای گردشگری شهرشان فیلے و عکس بگیرند و بے معلم تحويل بدهند. اين همكار فيلمها را طبقهبندی کرده بود (مانند طبیعت، حیوانات محلی، موزهها و آثار باستانی و غیره) و در مباحث درسی از آنها استفاده می کرد. در واقع، این همکار به نوعی از رویکرد یادگیری موقعیتی در تدریس خود استفاده می کرد. از آنجا که فیلمها را خود دانشآموزان تهیه کرده بودند، معلم با هماهنگی، بخشے از تدریس را به عهدهٔ دانش آموز قرار می داد و چون فیلمها از مناطق بومی ایران تهیه شده بودند، برای دانش آموزان بسیار ملموس و جذاب بودند.

اما نکتهٔ مهم دیگری که باید توجه کرد، پرورش تفکر انتقادی در فراگیرندگان به هنگام یادگیری موقعیتی است. معلم ضمن فعالیتهای دانش آموزان باید از آنها ســؤالهایی بپرســد تا باورهایی را که در مورد محیط واقعی دارند، به چالش کشیده شود. از آنها بپرســید در مورد حیوانات چه فکــر می کنند و چرا؟ و آنها را هدایت کنید افکار و ایدههایشان را نقد کنند. اگر دانش آموزان را به کارخانه بردهاید، از آنها در مورد وظایف کارکنان کارخانه ســؤال کنید. مثلاً بپرسید به نظر شــما چه عواملی بر کیفیــت این محصولات تأثیر می گذارند؟ اگر کار گران با هماهنگی یکدیگر کار نکنند، چه اتفاقی خواهد افتاد؟ و غیره. محیط طبیعی باعث می شود فراگیرندگان روی توضیحات و سؤالات معلم بیشتر تمرکز کنند.

جمعبندي

به طور کلی، یادگیری موقعیتی بر ارائهٔ تدریس در محیط واقعی تکیه دارد. اما چالشهایی در این زمینه پیش روی معلمان است، از جمله هزینهٔ گردشهای علمیی و همچنین هماهنگی با مدرسه، خانواده و

نیز حفظ امنیت دانشآمـوزان. معمولاً در مدارس، به صورت عادتی، مسئولیت گردش دانش آموزان با مربیان پرورشی است. به طور متداول، این مربیان در طول سال تحصیلی، دانشآموزان را (گاهی از هر کلاس تعدادی و گاه همــهٔ دانشآموزان کلاس) به اردوهایی میبرند؛ سفرهای زیارتی و تفریحی (کوهستان، باغوحش و موزه). اما این گردشها به اهداف یادگیری موقعیتی منجر نمی شوند. در واقع، هیچ فعالیت آموزشی برای این سفرها طراحی نمی شود. معمولاً معلم تخصصی در این سفرها حضور ندارد تا دانش آموزان را به فعالیت گروهی تشویق کند و اندیشههای آنها را به چالش بکشد. از این رو، تنها شرکت در اردو نمی تواند به یادگیری موقعیتی منجر شود.

رویکرد یادگیری موقعیتی همچنین تأکید می کند، زمانی که معلم امکان تدریس در محیط واقعی را ندارد، می تواند از تجربیات خارج از مدر سـهٔ دانش آموزان برای پیشبرد اهداف آموزشی استفاده كند. آگاهي از اطلاعات دانش آموزان مي تواند معلم را در انتخاب نقطهٔ شروع تدریس، روشها و راهبردهای یادگیری موقعیتی یاری کند.

- 1. Jean Lave 2. Etienne Wanger
- 3. John Dewey
- 4. Lev Semyonovich Vigotsky

Situated Learning, Northern Illinois University, Faculty Development and Instructional Design Center: http://www.niu. edu/facdev/_pdf/guide/ strategies/situated_learning.pdf